

**UCHWAŁA NR XX/148/2025
RADY GMINY GNIEWINO**

z dnia 29 sierpnia 2025 r.

w sprawie nadania tytułu „Honorowego Obywatela Gminy Gniewino”

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 z późn. zm.) oraz § 5 ust. 2 Statutu Gminy Gniewino stanowiącego załącznik do uchwały nr LVI/416/2018 Rady Gminy Gniewino z dnia 28 września 2018 r. (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2018 r. poz. 3953, z późn. zm.)

**Rada Gminy Gniewino
uchwala, co następuje:**

§ 1. Nadaje się Panu Andrzejowi Drzycimskiemu tytuł „Honorowego Obywatela Gminy Gniewino”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Krystian Treder

Uzasadnienie

Andrzej Drzycimski, ur. w 1942, dr historii, dziennikarz, polityk, nauczyciel akademicki, działacz opozycji w PRL, od lat 60-tych dał się poznać jako niezależny dziennikarz, piszący w oficjalnej prasie o tematach niechętnie widzianych przez ówczesną cenzurę. Uczestniczył w strajku w sierpniu 1980 r. w Stoczni Gdańskiej, jego podpis figuruje w grupie 35 dziennikarzy, którzy opowiedzieli się wówczas za MKS, był na obu strajkach w 1988 r. w Stoczni Gdańskiej, zgromadzone materiały strajkowe z 1980 r. wydał w dwóch dokumentacyjnych książkach, przeprowadził też pierwszy wywiad z Lechem Wałęsą opublikowanym w oficjalnej prasie polskiej (październik 1980), przedrukowywany na łamach prasy emigracyjnej i czytany w polskojęzycznych stacjach radiowych na Zachodzie. W okresie pierwszej „Solidarności” jego aktywność skierowała się na rejestrowanie bieżących wydarzeń, stąd towarzyszył przewodniczącemu NSZZ „Solidarność” Lechowi Wałęsie w jego podróżach i interwencjach w kraju, jako jedyny dziennikarz brał udział w wizytach delegacji Solidarności do Rzymu i Watykanu (styczeń 1981), śladem tego jest książka wydana poza cenzurą. W maju 1981 r. poleciał z delegacją Solidarności do Japonii, a w październiku 1981 r. do Francji, obie te wizyty znalazły wyraz w licznych tekstach publikowanych na łamach prasy polskiej. Za działalność dziennikarską uhonorowany został Nagrodą Włodzimierza Pietrzaka przyznawaną przez Stowarzyszenie PAX. Od początku swej aktywności społecznej inwigilowany przez SB, nakłaniany do współpracy, szantażowany, już w marcu 1981 r. przewidziany do internowania, a 13 grudnia 1981 r. osadzony w Strzebielinku k. Wejherowa, zwolniony w lipcu 1982 r. Współtworzył Stowarzyszenie Strzebielinek i założył stronę w internecie informującą o działaniach stowarzyszenia. Po latach publikował artykuły i przedstawiał w radiu i telewizji doświadczenia związane z internowaniem, zob. obszerną wypowiedź do serialu dokumentalnego „13 pierwszych dni” (2006), Archiwum Video Studio Gdańsk. Po wyjściu z obozu włączył się w działania osób skupionych wokół oo. dominikanów w Gdańsku, podjął się również zorganizowania środowiska twórczego wokół dominikańskiego miesięcznika „W Drodze”, sam też tam publikując. W tym czasie, wspólnie z Adamem Kinaszewskim (+2008) wydali *Dziennik internowanego* opublikowany w Bibliotece Kultury paryskiej, napisali autobiografię Lecha Wałęsy *Droga nadziei*, wydanej najpierw w języku francuskim przez oficynę Fayarda w Paryżu, później w drugim obiegu w Polsce, wreszcie przez Znak (1989). Pokłosem zebranych materiałów była też książka z okazji 25-lecia Nagrody Nobla Wałęsy i do jej napisania, do tej dwójki autorów, dołączył też Piotr Adamowicz. W sierpniu 1990 r. został rzecznikiem przewodniczącego L. Wałęsy, a w grudniu tegoż roku powołany został na rzecznika prasowego prezydenta RP Lecha Wałęsy w randze sekretarza stanu, na tym stanowisku pozostał do sierpnia 1994 r. Po opuszczeniu Belwederu założył przy Episkopacie Polski Fundację Św. Wojciecha w Gnieźnie, prowadząc ją przez kilkanaście lat i wydając książki cieszące się uznaniem ogólnopolskim i międzynarodowym, w tym album fotograficzny *Porta regla. Drzwi Gnieźnieńskie*. Podjął też własną działalność gospodarczą ukierunkowaną na poprawianie funkcjonowania komunikacji między ludzką w instytucjach i zakładach pracy, współpracując między innymi z firmami z kapitałem francuskim. Powrócił też do pracy naukowej prowadząc zajęcia ze studentami na Uniwersytecie Warszawskim i uczelniach niepublicznych w Warszawie i Gdyni, gdzie był również prorektorem, założył autorskie studia podyplomowe skierowane do osób współpracujących z mediami. Doświadczenia w tego zakresu zawarł w trzech kolejnych książkach. Po przejściu na emeryturę poświęcił się pogłębianiu badań związanych z drugą wojną światową, a zwłaszcza Westerplatte, publikując wiele nowatorskich książek. W jego dorobku znajduje się 27 książek dotyczących problematyki Solidarności, Lecha Wałęsy, pielgrzymek papieskich w Polsce, komunikacji społecznej i drugiej wojny światowej.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz § 5 ust. 2 Statutu Gminy Gniewino do wyłącznej właściwości Rady Gminy Gniewino należy nadawanie tytułu "Honorowego Obywatela Gminy Gniewino".

Wobec powyższego podjęcie niniejszej uchwały uważa się za uzasadnione.